

[Fuglsang.]

forekommer, at de viser mig noget i den retning. I 1974-75 udgjorde landbrugets ejendomsskatter 637 mill. kr., hvoraf ca. halvdelen var på jorden, og for at tage et andet eksempel, som også ofte fremhæves som en tyngende omkostning for landbruget, lønningerne, så udgør disse omkring 1 mia kr. Over for disse to poster, specielt over for de ejendomsskatter, vi drøfter her i dag, står der renteudgifter på 2.760.000.000 kr. samt afdrag på gæld på 2 mia kr. Denne byrde på landbrugsproduktionen snakker man ikke ret meget om, og dog er de langt, langt tungere, end ejendomsskatterne er. I virkeligheden udgør de tilsammen sådan noget som en tredjedel af landbrugets produktionsværdi og halvdelen af dets bruttofaktorindkomst. I virkeligheden betyder de, at ligesom hovbonden i sin tid måtte arbejde gratis den halve uge for herremanden, så må nutidens bønder arbejde gratis på samme måde for rentekapitalen. Hvis man virkelig tænkte på at gøre noget for landbruget, så kiggede man på disse områder og mindre på ejendomsskatterne.

Noget andet er: hvad vil man sætte i stedet for disse ejendomsskatter, som man vil fjerne, for dog at sikre en nogenlunde rimelig skattefordeling også på landet? I en af de tidligere års debatter — for det spørgsmål kommer jo igen år efter år — har jeg mødt dette argument, at ejendomsskatterne også betales af dem, hvis indtægter er for lave til, at de kan betale indkomstskat, og så har jeg prøvet at blade tilbage i gamle statistiske årbøger for at finde frem til, hvem det er, der betaler disse lave indkomstskatter. Ja, det er selvfølgelig, som det er omtalt nogle gange også her i dag, arbejderne, men det er også andre. Til omkring 1970 kunne man se, at ude omkring i vore landkommuner var der bl. a. et par hundrede godsejere, som heller ikke betalte indkomstskatter, og hvis eneste skat altså i høj grad var disse ejendomsskatter. Ja men kan det da virkelig være sådan, at de, som ejer så store dele af det, man kalder Danmarks produktionsjord, skal være i stand til at kaste deres skattebyrder over på andre? Det mener vi som sagt ikke.

Vi er også imod at fjerne disse ejendomsskatter af de grunde, som tidligere er nævnt her i dag, nemlig at i samme grad som skat-

terne på jorden fjernes, så vil de omsættes i stigende priser på jord, i stigende gæld og stigende vanskeligheder for unge landmænd, som vil etablere sig.

Der tales om produktionsjorden, men det, man i virkeligheden vil, er jo ikke at forsvare landbrugsjord som produktionsjord, men fremme dens overgang til mere eller mindre direkte spekulationselement, og det vil vi ikke være med til.

Med hensyn til det sidste forslag, det, der er fremsat af de radikale, så er vi adskilligt mere velvillige over for det, fordi det trods alt vil give en mere rimelig fordeling af skatterne end de nuværende regler, og tanken om, at det provenu, der kommer ind, på den ene eller den anden måde skal komme landbruget til gode igen, ligger i nærheden af de tanker, som vi tidligere har haft.

Efter bemærkningerne vil de forslag, der ligger om at ophæve de nuværende skatter, betyde et provenutab på 360 mill. kr. Jeg vil gå ud fra, at den foreslåede afgift må bringes op på nogenlunde samme beløb, både for at dække de nuværende statsudgifter, som der omtales, men også fordi der stadig væk opstår problemer, som gør det nødvendigt at have midler.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg skal indledningsvis advare imod, at man bliver ved med at gøre det til et spørgsmål om, hvad nogle få godsejere her i landet betaler eller ikke betaler. Over for de eksempler, man kunne nævne på, at godsejere ikke betaler indkomstskat, skulle man nok prøve at se efter, om det ikke i mange tilfælde skyldes, at de har trukket 200.000-300.000 kr. fra i grundskatter, så det er derfor, deres indkomst kommer ned. Den mulighed har de jo ikke, hvis grundskatterne ikke var der, og så må de altså betale indkomstskat. Men det er en lille del af det. Det er bare den klassiske grundværdidiskussion, som går på landets store godsejere kontra husmænd osv. Hvornår vil man forlade denne problemstilling, der er 30 år gammel? Den har i al fald ikke meget med de fremtidige udviklingsmuligheder at gøre.

Som jeg har sagt før: mit parti har naturligvis sympati for dette forslag, for så vidt som det går ud på at lette skatterne på produktionsjord. Det var med i vort forslag. Vi har tænkt os det på den måde, at landbru-